

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7C/135/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114209207
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8114209207.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu spoločnosti BL Telecom collection, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 47 150 513, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanému Q. Ž., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. W. X, XXX XX Q. Š., za účasti vedľajšieho účastníka Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Nám. Josipa Andriča č. 1, 900 25 Chorvátsky Grob, IČO: 42 264 154, právne zastúpeného JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, so sídlom Nám. Josipa Andriča č. 1, 900 25 Chorvátsky Grob, v konaní o zaplatenie 165,62 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 65,62 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 27,55 eur odo dňa 18. mája 2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 24,05 eur odo dňa 18.4.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 14,02 eur odo dňa 18.7.2011 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku,

II. V prevyšujúcej časti návrh žalobcu zamietá,

III. Náhradu trov konania účastníkom nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 31. marca 2014 žiadal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť mu sumu vo výške 165,62 eur spolu s úrokmi z omeškania, ako aj trovy konania. Žalobu vo veci samej odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu a žalovaný ako záujemca uzatvorili postupom podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov zmluvu o pripojení. Na základe uvedenej zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému služby elektronickej komunikácie najmä umožnil žalovanému uskutočňovať a prijímať hlasové hovory prostredníctvom prideleného telefónneho čísla, udržiavať telekomunikačnú sieť nepretržite v prevádzkovom stave a zároveň poskytol mu služby. Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému faktúry, ktoré napriek písomnej výzve žalovaný nezaplatil.

Žalovaný sa k žalobe žalobcu písomne nevyjadril napriek skutočnosti, že žaloba spolu s prílohami mu bola doručená dňa 17.6.2014.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a to žaloby zo dňa 26.2.2014, faktúrami č. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, zmluvou o nájme koncového zariadenia zo dňa 19. Marca 2010, dodatkom k zmluve o nájme zo dňa 19. marca 2010, zmluvou o poskytovaní

služieb zo dňa 19. marca 2010, uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 7C 135/2014 - 52 zo dňa 25. septembra 2014, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Dňa 19. marca 2010 bola medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Slovak Telekom, a. s. a žalovaným ako nájomcom uzatvorená Zmluva o nájme koncového zariadenia podľa § 663 Občianskeho zákonníka, predmetom ktorej bol nájom Magio Sat Boxu s HDD mesačne v sume 1,95 eur. Jednorazový aktivačný poplatok v prípade nájmu ďalšieho Magio Boxu bol dojednaný v sume 24,95 eur. Zmluvná pokuta v prípade nevrátenia, straty alebo odcudzenia Magio Boxu predstavovala 150 eur, zmluvná pokuta v prípade nevrátenia, straty alebo odcudzenia diaľkového ovládača k prenajatému Magio Boxu predstavovala 10 eur, rovnako v prípade odcudzenia ostatného príslušenstva. Zmluvná pokuta v prípade nevrátenia, straty alebo odcudzenia prenajatých powerline adaptérov predstavovala 50 eur, zmluvná pokuta v prípade nevrátenia, straty, odcudzenia prenajatého Magio Sat Boxu predstavovala 126 eur a v prípade nevrátenia, straty alebo odcudzenia diaľkového ovládača k prenajatému Magio Sat Boxu 16,77 eur. Nájom bol uzatvorený na dobu neurčitú.

Zároveň dňa 19. marca 2010 bol uzatvorený Dodatok k zmluve o poskytovaní služby Magio Sat a kúpnej zmluve. Predmetom úpravy tohto dodatku bola dohoda zmluvných strán o zmene uvedených podmienok poskytovania služby Magio Sat a podmienok nájmu koncového zariadenia, ktorý si dohodli v sume 11,95 eur na kalendárny mesiac. Jednorazový aktivačný poplatok v prípade nájmu druhého Magio Sat Boxu predstavoval a zvýšil sa na sumu 24,95 eur.

Dňa 19. marca 2010 bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným uzatvorená Zmluva o poskytovaní Magio Sat č. zmluvy XXXXXXXXXX, predmetom ktorej bol program služieb Magio Sat Klasik s dobou viazanosti 24 mesiacov.

Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 8. decembra 2009 uzatvorená Zmluva o spolupráci podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, kde sa poskytovateľ zaviazal počas testovacieho obdobia bezplatne zriadiť a poskytovať službu DVB-S a poskytnúť do bezodplatného užívania STB zákazníkovi a zákazník sa zaviazal službu DVB-S testovať podľa inštrukcii poskytovateľa a predkladať poskytovateľovi požadované testovacie výstupy.

Do konania dňa 23.6.2014 vstúpil vedľajší účastník, ktorého súd pripustil do konania na strane žalovaného uznesením č. k. 7C 135/2014 - 52 zo dňa 25. septembra 2014.

Žalobca súdu dňa 19. Septembra 2014 doručil písomné vyjadrenie vo veci samej v ktorom uviedol, že žalovaný nebol sankcionovaný len za to, že nezaplatil splatné faktúry, ale predovšetkým aj za to, že nesplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby. Koncové zariadenie žalovaného bolo vypojené z prevádzky, čím žalovaný porušil svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti. Žalovaný porušil povinnosti a to riadne a včas platiť cenu služieb podľa zvoleného programu služieb, ako aj iné povinnosti uvedené vo všeobecných obchodných podmienkach. Žalobca sa so žalovaným dohodli, že v prípade viazanosti po dobu 24 mesiacov, žalobca poskytne žalovanému program služieb Magio Sat Klasik za zľavnený mesačný poplatok 13,95 eur s DPH, pričom štandardná cena programu služieb je 18,95 eur s DPH. Celková výška zľavy bola teda 182,85 eur. Žalovaný porušil povinnosť riadne a včas platiť cenu služieb podľa zvoleného programu, ako aj iné povinnosti uvedené vo Všeobecných obchodných podmienkach.

V Zmluve o spolupráci zo dňa 08.12.2009 predmetom ktorej sa poskytovateľ zaviazal počas testovacieho obdobia zriadiť a poskytovať bezplatne zákazníkovi službu DVB-S a poskytnúť do bezplatného užívania STB a zákazník sa zaviazal službu DVB-S testovať podľa inštrukcií, v bode 8. zmluvy sa zmluvné strany dohodli na cene za poskytnutie služby DVB-S a to za základný balík klasik počas 1-3 mesiacov po uplynutí testovacieho obdobia za cenu 1 eur na kalendárny mesiac s DPH a základný balíček klasik počas 4-24 mesiaca po uplynutí testovacieho obdobia za cenu 13,95 eur na mesiac s DPH. Zmluvná

pokuta v prípade porušenia povinnosti užívať službu DVB-S počas doby viazanosti podľa bodu 9. uzatvorenej zmluvy o spolupráci predstavovala jednorázovú zmluvnú pokutu vo výške 100 eur.

Podľa Tarify na poskytovanie služieb Magio Sat cena za poskytnutie programu služby Magio Sat Klasik predstavuje 18,95 eur na mesiac s DPH.

Žalobca súdu predložil Tarifu na poskytovanie služby Magio Sat z ktorej pre súd vyplynulo, že cena za poskytnutie programu služby Magio Sat Klasik predstavuje 18,95 eur na mesiac.

Vedľajší účastník súdu dňa 22. septembra 2014 doručil svoje písomné vyjadrenie, v ktorom návrh žalobcu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty žiadal zamietnuť a to v celom rozsahu ako nedôvodný. Zároveň uviedol, že zmluvná pokuta je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a tá je teda absolútne neplatná pre nerovnováhu v právach a povinnostiach, keď je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Zároveň mal za to, že nebola individuálne dojednaná.

Za služby poskytnuté žalovanému vystavil právny predchodca žalobcu žalovanému faktúry č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 17. mája 2011 na sumu 27,55 eur, faktúru č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 17.4.2011 na sumu 24,05 eur, faktúru č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 17.7.2011 na sumu 14,02 eur a faktúru č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 17.8.2011, ktorou právny predchodca žalobcu účtoval žalovanému zmluvnú pokutu vo výške 100 eur.

Zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenú medzi spoločnosťou Slovak Telekom a. s. a žalobcom v tomto konaní dňa 24.6.2013 došlo k postúpeniu pohľadávok uplatnených v tomto konaní na žalobcu.

Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 06.10.2014 v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili v písomnom podaní, súdu doručenom dňa 09.09.2014, kde súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti. Na súdom nariadené pojednávanie sa neustanovil žalovaný, ktorému predvolanie bolo riadne a včas doručené dňa 22.09.2014. Svoju neprítomnosť na tomto pojednávaní súdu neospravedlnil. Rovnako sa na súdom nariadené pojednávanie neustanovil vedľajší účastník, ktorému predvolanie na pojednávanie bolo doručené dňa 09.09.2014.

Súd postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v neprítomnosti účastníkov, ako aj ich zástupcov.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 51 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Podľa § 663 Občianskeho zákonníka, nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

Podľa § 43 ods. 1 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách účinnému ku dňu 19.03.2010, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len združenie).

Podľa § 2 písm. a) zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti.

Podľa § 2 písm. b) zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy predávajúcim je podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby alebo jeho splnomocnenec.

Podľa § 2 písm. i) zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy službou akákoľvek činnosť alebo výkon, ktorý je ponúkaný spotrebiteľovi odplatne alebo bezodplatne s výnimkou činností upravených osobitnými predpismi, nad ktorými vykonávajú dozor profesijné komory alebo iné orgány štátnej správy, ako sú uvedené v § 19,.

Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred nepriateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzatvorené podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Je nepochybné, že medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu bola uzavretá Zmluva o poskytovaní služby a nájme KZ dňa 19.03.2010 a Zmluva o poskytovaní Magio Sat č. XXXXXXXXXXXX. Je nepochybné, že právny predchodca žalobcu pri uzavretí zmluvy konal v rámci svojho predmetu podnikania, žalovaný uzavrel zmluvu ako fyzická osoba občan, pre svoje súkromné účely. Žalovaný pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa obsahu zmluvy a pripojených všeobecných obchodných podmienok sa dá posúdiť, že ide o tzv. typovú zmluvu, vyhotovenú pre širší neurčený okruh spotrebiteľov s minimálnou možnosťou zasiahnuť do obsahu podmienok zmluvy a tak podstatným spôsobom ovplyvniť obsah zmluvy.

Súd po preskúmaní obsahu a predmetu zmluvy ako aj postavenia účastníkov zmluvy dospel k záveru, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle cit. § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Teda právny vzťah, založený predmetnou zmluvou je potrebné považovať za vzťah spotrebiteľský.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "nepriateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Vzhľadom na to, že zmluva, z ktorej žalobca odvodzuje svoj právny nárok je spotrebiteľskou zmluvou, súd posudzoval, či táto zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by na škodu žalovaných, vystupujúcich pri jej uzavretí v statuse spotrebiteľa, zakladali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa. Právomoc posudzovať neprijateľnosť zmluvnej podmienky aj bez návrhu súd odvodzuje z právnej úpravy neprijateľných zmluvných podmienok v Občianskom zákonníku ako aj na podklade nepriameho účinku ustanovení Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a záväzného výkladu podaného Súdnym dvorom (ES).

V zmysle rozsudku Súdného dvora (ES) vo veci C - 240/98 zo dňa 27.06.2000 Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero, cieľ Článku 6 Smernice (93/13/ES), ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nekalej povahe takých podmienok. Z rozhodnutia vyplýva oprávnenie (povinnosť) vnútroštátneho súdu zhodnotiť z úradnej povinnosti nekalosť podmienky v spotrebiteľskej zmluve za účelom dosiahnutia všeobecného efektu súdneho rozhodnutia. Ďalej v rozsudku Súdného dvora vo veci 243/08 Pannon GSM Zrt. proti Erzsébet Sustikné Győrfi sa konštatuje, že účinnú ochranu spotrebiteľa možno zaručiť len vtedy, ak má vnútroštátny súd možnosť posúdiť nekalý charakter zmluvnej podmienky zahrnutej v zmluve uzatvorenej medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom. Vnútroštátny súd je povinný preskúmať ex offo nekalý charakter zmluvnej podmienky, len čo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné pre tento účel. Ak považuje takúto podmienku za nekalú, drží sa jej uplatnenia, okrem prípadu, že to spotrebiteľ namieta.

Predmetom konania je okrem iného aj zaplatenie zmluvnej pokuty s príslušenstvom, vo výške 100,- eur, ktorá bola vyúčtovaná žalovanému faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 17.08.2011. Právo na predmetné zmluvné pokuty pritom žalobca odvíjal od spotrebiteľskej zmluvy, ktorá ako typová zmluva je uzatváraná vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje. Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednal,

pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách právnym predchodcom žalobcu uzatváraných, pričom ustanovenia o zmluvnej pokute nie sú bližšie špecifikované.

Súd považoval takto dojednané zmluvné pokuty v Zmluve za neprijateľné, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takto dohodnutú zmluvnú pokutu súd považoval za neprimeranú sankciu, vzhľadom na to, že právny predchodca žalobcu ako dodávateľ vôbec nerozlišoval medzi prípadom, kedy spotrebiteľ ukončil zmluvu jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti a medzi prípadom, keď spotrebiteľ ukončil zmluvu na začiatku doby viazanosti. Zmluvná pokuta patrí dodávateľovi za hocikaké porušenie zmluvných povinností. Teda je bez významu, že akú cenu služieb spotrebiteľ nezaplatí, t.j. či nezaplatí napr. len cenu dojednaného mesačného poplatku, alebo nezaplatí cenu za poskytnuté služby nad rámec predplateného programu, alebo nezaplatí cenu za poskytnuté služby nad rámec predplateného programu teda aj sumu niekoľkonásobne vyššiu ako mesačný poplatok. Okrem toho zmluvná pokuta bola vopred právnym predchodcom žalobcu naformulovaná bez možnosti jej zmeny zo strany spotrebiteľa, preto dojednanie o zmluvnej pokute nemožno považovať ani za individuálne. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd dojednanie o zmluvnej pokute považuje za neprijateľnú podmienku. Žalobca na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok prevzal od postupcu nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty teda z neprijateľnej podmienky. Zmluvná podmienka o zmluvnej pokute je nerovnováhu v právach a povinnostiach

zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda v zmysle cit. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je neplatná. Žalobcovi z neplatnej zmluvnej

podmienky nemôže vzniknúť právo na plnenie, preto súd návrh žalobcu čo do zaplatenia zmluvnej pokuty 100,- eur ako nedôvodný zamietol.

Predmetom konania čiastočne je aj zaplatenie faktúr za dodané služby. Je nepochybné, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva, na základe ktorej vznikla žalovanému povinnosť platiť za poskytnuté služby. Právny predchodca vyfakturoval cenu poskytnutých služieb žalovanému faktúrou č. XXXXXXXXXXXX na sumu 27,55 eur splatnou dňa 17.05.2011, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX na sumu 24,05 eur splatnou dňa 17.04.2011, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX na sumu 14,02 eur splatnou dňa 17.007.2011. Žalovaný uvedenú sumu právnomu predchodcovi žalobcu v plnom rozsahu nezaplatil, teda porušil svoju povinnosť zo zmluvy, a to riadne a včas zaplatiť cenu poskytovaných služieb. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd návrhu čiastočne čo do ceny neuhradených služieb, teda do sumy 65,62 eur vyhovel.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinnom v čase uzavretia zmluvy ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

V zmysle § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinnému ku dňu 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd žalobcovi v zmysle § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka priznal aj príslušenstvo pohľadávky - úroky z omeškania, ktorý si žalobca uplatnil v zákonom prípustnej výške a to deň nasledujúci po splatnosti jednotlivých faktúr.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ mal v konaní iba čiastočný úspech. Navrhovateľ žiadal o zaplatenie 165,62 eur a vyhovené bolo jeho návrhu v sume 65,62 eur. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd mu náhradu trov konania nepriznal, žalovanému žiadne trovy konania zo spisu nevyplývajú, ani si žiadne neuplatnila.

Pokiaľ ide o trovy vedľajšieho účastníka, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

V uvedenej právnej veci súdu vedľajší účastník doručil písomné podanie zo dňa 17.09.2014, kde žiadal žalobný návrh v časti uplatnenej zmluvnej pokuty ako nedôvodný zamietnuť. Zároveň poukázal na tú skutočnosť, že zmluvná pokuta je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Súd však považuje za potrebné uviesť, že združenia ako vedľajší účastníci opakovane vstupujú do súdnych sporov automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o akú konkrétnu vec ide, a či je vôbec potrebné do konania vstúpiť. Prax súdov vo veciach rozhodovania o zmluvnej pokute je združeniam známa. Ich vstup do konania aj s poukazom na vyššie uvedené rozhodovacie prax súdov, s uvedením, že súdy prihliadajú na neprijateľné zmluvné podmienky, súd považuje zastúpenie vedľajšieho účastníka právnym zástupcom za účelové, ktoré samo o sebe nesleduje cieľ ochrany spotrebiteľa, podľa názoru súdu narúša hospodárnosť konania a je nadbytočné. Oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, súd považoval za úkon, ktorý je zo strany vedľajšieho účastníka paušálny a vedľajší účastník tak postupuje v stovke ďalších prípadov. Pokiaľ

ide o písomné vyjadrenie vedľajšieho účastníka, kde poukázal na zmluvnú pokutu ako na neprijateľnú zmluvnú podmienku, na tú súd prihladal a vyhodnotil ju ako neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Na doplnenie súd považuje za potrebné uviesť, že aj keď nemožno uprieť právo vedľajšieho účastníka dať sa zastúpiť advokátom v zmysle ustanovenia čl. 47 Ústavy SR, nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. To platí aj na podania advokáta, ktoré neobsahujú žiadne skutočnosti, vzťahujúce sa na predmet sporu, ale v jednotlivých konaniach sa stále paušálne opakujú.

Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Kritérium účelnosti vynaložených trov právneho zastúpenia vychádza zo samotného cieľa právneho zastúpenia, teda snahy právneho zástupcu o čo možno najefektívnejšie uplatňovanie alebo bránenie práva na súde, s cieľom využiť všetky zákonné (hmotnoprávne ako aj procesné) možnosti na obranu záujmov klienta. Aby bolo možné konštatovať účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia, je potrebné vychádzať aj z osoby samotného účastníka konania a posúdiť, či skutočnosť, že sa účastník konania nechal v konaní zastúpiť, má pre neho význam z hľadiska zlepšenia jeho možností chrániť svoje práva a záujmy na súde. Ak totiž účastník konania, a v tomto prípade sa to týka zväčša právnických osôb, disponuje dostatočnými materiálno-technickými predpokladmi a najmä personálnym obsadením (napríklad má viacero zamestnancov s právnickým vzdelaním), na základe čoho môže svoje práva plnohodnotne a erudovane uplatňovať a brániť aj sám, javí sa nadbytočným nechať sa zastúpiť právnym zástupcom. V zákonných možnostiach súdu nie je nepripustenie alebo vylúčenie zastúpenia účastníka právnym zástupcom len z dôvodu neúčelnosti vynaložených trov právneho zastúpenia. Takýto postup by bol v príkrom rozpore so spomínanou zásadou rovnosti zbraní, rovnako ako aj so samotným právom každého účastníka (aj

vedľajšieho) súdneho konania nechať sa zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Súd je povinný konať s právnym zástupcom, čo v tomto prípade súd prvého stupňa aj urobil. Iná je otázka posúdenia účelnosti vynaložených trov konania, ktorá je v kompetencii súdu a ktorá nezasahuje do práva účastníka na právnu pomoc. Nemožno preto zamieňať ústavné právo účastníka konania na právnu pomoc v konaní pred súdom a nepriznanie náhrady trov konania z dôvodu ich neúčelnosti. Možnosť nechať sa zastúpiť v konaní a zároveň povinnosť súdu toto zastúpenie akceptovať predstavuje vyjadrenie zásady rovnosti zbraní, avšak nepriznanie náhrady trov za toto zastúpenie predstavuje rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania, čo je vo výlučnej kompetencii súdu.

Súd uzavrel, že vynaložené trovy právneho zastúpenia zo strany vedľajšieho účastníka, neboli účelné. Vedľajší účastník je občianskym združením, ktoré vzniklo za účelom realizácie kolektívnej ochrany spotrebiteľa, pričom jedným z nástrojov je aj vstupovanie združenia do konaní v pozícii vedľajšieho účastníka a zastupovanie poškodených spotrebiteľov na súdoch. Je nesporné, že na to, aby takéto združenie mohlo napĺňať svoje ciele a vykonávať svoju činnosť, musí reálne disponovať zodpovedajúcou materiálnou ako aj personálnou základňou, minimálne v rozsahu zabezpečenia možnosti vykonávania základných proklamovaných cieľov.

Z úradnej činnosti je známe, že všetky úkony vedľajšieho účastníka po obsahovej aj formálnej stránke predstavujú úkony formulárového a opakujúceho sa charakteru, ktoré vedľajší účastník využíva bez väčších obmien aj v iných súdnych konaniach.

Z vyššie uvedených dôvodov, súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda

a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu _____ ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.